

Vår Herre Jesus Kristus, den evige Översteprästen

Fest

Denna fest infördes 2012 och riktar uppmärksamheten mot Jesu Kristi översteprästerliga uppdrag: han är förebild för alla döpta, som har del i det allmänna prästadömet, och i synnerhet för kyrkans präster, som handlar på Kristi vägnar (in persona Christi). Dagen är en böndag för prästerna, att de skall bli mer Kristuslika, barmhärtiga och trogna redskap för den himmelske översteprästen Jesus Kristus, som alltid lever och vädjar för oss (Heb 7:25).

Invitorium

Ant. Låt oss ge äran åt Kristus, den evige Översteprästen.

Invitoriepsalm som i ordinariet (ooo).

Läsningsgudstjänsten

Hymn

I himlens hus, oändligt stort,
Guds tempel, ej av händer gjort,
gör Jesus tjänst som evig Präst
och ber om det som är oss bäst.

Han som här nere för vårt väl
göt ut sitt blod, gav ut sin själ,
han utför ännu samma plan
till värn för alla Faderns barn.

Fast hem till Faderns hus han gick,
han ser oss med en broders blick.
Som en i samma mänsklighet
förstår han all vår utsatthet.

Vadhelst som här oss smärta kan,
det kände också Smärtans man.
Han prövades i allt, som vi,
och står i prövningen oss bi.

Han minns sitt lidande, sitt dop,
sin gråt och sin förtvivilans rop,
han minns sin vånda för sin död
och finns hos oss i all vår nöd.

Så låt oss tveklöst träda fram
till nådens tron och till Guds lamm
och be om hans förbarmande
den stund vi bäst behöver det.

Ge oss din frid, o Fader god,
i kraft av Herdens gjutna blod.
Hans är all makt och härlighet
i evigheters evighet. Amen.

Ant. 1 Min Fader gav mig folken till arvedel, så som jag begärde av honom.

Psalm 2

- ¹ Varför larmar hédningarna, *
varför smider folken fåfänga plåner?
- ² Jordens kungar gör sig rédo, †
furstarna gaddar sig sámman *
mot Herren och hans smörde:
- ³ ”Låt oss slita sönder deras bójor *
och kasta av oss deras bånd.”
- ⁴ Han som bor i himlen lér åt dem, *
Herren ser på dem med förákt.
- ⁵ Han talar till dem i sin vréde *
och förskräcker dem i sin förgrýmmelse:
- ⁶ ”Jag sjálv har insatt min kónung *
på Sion, mitt heliga bérg.”
- ⁷ Jag vill kungöra hans beslut:
Herren sade till mig: ”Du är min són, *
jag har fött dig i dág.
- ⁸ Begär av mig, så skall jag ge dig folken till árvedel *
och jordens ändar till égendom.
- ⁹ Du skall slå dem med järnspira, *
som lerkárl skall du króssa dem.”
- ¹⁰ Så kom nu till förstånd, ni kónungar, *
låt varna er, ni domare på jórden.
- ¹¹ Tjäna Herren med frúktan, *
och jubla mot honom i bávan.
- ¹² Hylla sonen, så att han inte vredgas och ni går únder, †
ty hans vrede kan lätt bli úpptänd. *
Saliga alla de som förtröstar på hónom.
- Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ánde.
Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vára *
från evighet till evighet. Ámen.

Ant. 1 Min Fader gav mig folken till arvedel, så som jag begärde av honom.

Ant. 2 Frambär era kroppar som ett levande och heligt offer, som behagar Gud.

Psalm 40:2-13

- ² Jag satte allt mitt hopp till Hérren, *
och han böjde sig till mig och hörde mitt róp.
- ³ Han drog mig upp ur fördärvets gróp, *
ur den djupa dýn,
han ställde mina fötter på en klíppa, *
mina steg gjorde han fásta.
- ⁴ Han lade en ny sång i min mún, *
en lovsång till vår Gúd.
Det skall många se och bli hãpna, *
de skall förtrösta på Hérren.
- ⁵ Salig den som sätter sin förtröstan till Hérren †
och inte vänder sig till de stólta, *
till dem som viker av i lögn.
- ⁶ Stora är de under du har gjort, Herre, min Gud,
och de tankar du har tänkt för oss *
– inget kan liknas vid díg.
Jag ville förkunna dem och tåla om dem, *
men de går inte att räkna.
- ⁷ Till slaktoffer och matoffer har du inte behág, *
öppna öron har du gívit mig.
Du begär inte brännoffer och sýndoffer, †
- ⁸ därför säger jag: Se, jag kómmer, *
i bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
- ⁹ Att göra din vilja, min Gud, är min lúst, *
och din lag är i mitt hjärta.
- ¹⁰ Jag bådar glädje, jag förkunnar din rättfärdighet *
i den stora församlingen.
Jag sluter inte mina läppar, *
du, Herre, vét det.
- ¹¹ Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta, *
jag talar om din trofasta hjälp.
Jag förtiger inte din nåd och din trófasthet *
för den stora församlingen.
- ¹² Men du, Herre,
håll inte tillbaka din barmhärtighet mot mig, *
din nåd och din trófasthet må alltid bevåra mig.
- ¹³ Lidanden omger mig, fler än jag kan räkna, *
mina synder har hunnit upp mig, så att jag inte kan sé.
De är fler än håren på mitt huvud, *
och mitt mod har lämnat mig.

Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ánde.
Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra *
från evighet till evighet. Ámen.

Ant. 2 Frambär era kroppar som ett levande och heligt offer, som behagar Gud.

Ant. 3 Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för henne för att helga henne.

Psalm 85

- ² Herre, du var en gång nådig mot ditt lánd, *
du återupprättade Jakobs hús.
- ³ Du förlät ditt folks míssgärning, *
du överskyldde all deras sýnd.
- ⁴ Du lät din förgrymmelse fára *
och dämpade din glödande vréde.
- ⁵ Så vänd dig nu åter till oss, Gud, vår frälsare, *
och upphör med din förtörnelse mot óss.
- ⁶ Vill du vredgas på oss för évigt *
och låta din vrede vara från slákte till slákte?
- ⁷ Vill du inte åter ge oss lív, *
så att ditt folk får glädjas i díg?
- ⁸ Visa oss, Herre, din barmhärtighet, *
och ge oss din frälsning.
- ⁹ Jag vill höra vad Herren Gud tálar. †
Herren talar frid till sitt folk och till sina frómma, *
må de då inte vända åter till dårskap.
- ¹⁰ Ja, hans frälsning är nära dem som frúktar honom, *
och hans härlighet skall bo i vårt lánd.
- ¹¹ Godhet och trofasthet skall mötas där, *
rättfärdighet och frid skall kýssas,
- ¹² trofasthet skall växa upp ur jórden *
och rättfärdighet blicka ned från hímmelen.
- ¹³ Herren skall skänka sin goda gåva, *
och vårt land skall ge sin gröda.
- ¹⁴ Rättfärdighet skall gå frámför honom, *
frälsning skall följa i hans spår.

Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ánde.
Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra *
från evighet till evighet. Ámen.

Ant. 3 Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för henne för att helga henne.

V. Kristus frambar ett enda syndoffer.

R. Han har för all framtid fullkomnat dem som blir helgade.

Första läsningen

Heb 4:14-16; 5:1-10

Läsning ur Hebreerbrevet.

Kristus, vår överstepräst

¹⁴När vi nu har en mäktig överstepräst som har stigit upp genom himlarna, Jesus, Guds Son, låt oss då hålla fast vid vår bekännelse. ¹⁵Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. ¹⁶Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp.

^{5:1}Varje överstepräst utses bland människor, och det är människor han får till uppgift att företräda inför Gud, genom att frambära offergåvor för deras synder. ²Han kan ha fördrag med de okunniga och vilsegångna, eftersom han själv är behäftad med svaghet ³och därför måste frambära syndoffer lika mycket för sig själv som för folket. ⁴Ingen tar sig denna värdighet; han blir kallad av Gud, liksom Aron. ⁵Så är det också med Kristus. Han tog sig inte värdigheten som överstepräst utan fick den av honom som sade: *Du är min son, jag har fött dig i dag*, ⁶liksom han på ett annat ställe säger: *Du är för evigt präst, en sådan som Melkisedek*.

⁷Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja. ⁸Fast han var Son lärde han sig lyda genom att lida, ⁹och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning, ¹⁰av Gud kallad överstepräst, en sådan som Melkisedek.

Responsorium

Fil 2:8; jfr Jes 53:7

R. Kristus gjorde sig ödmjuk + och blev lydig intill döden.

V. Av fri vilja frambar han sig själv + och blev ...

Andra läsningen

Ur encyklikan *Mediator Dei* av påven Pius XII.

Kristus, präst och offergåva

Kristus är präst, men han är präst för vår skull, inte för sin egen, eftersom han på hela mänsklighetens vägnar frambär dess böner och överlåtelse till den evige Fadern; han är likaledes offergåva, och detta för vår skull, eftersom han frambär sig själv i den skuldyngda människans ställe. Apostelns ord: *Låt det sinnelag råda bland er som fanns hos Kristus Jesus* kräver av alla kristna att de, så långt detta ligger i mänsklig förmåga, är besjälade av samma hållning som den gudomlige Återlösaren, när han frambar sig själv som Offergåvan: de måste visa sann och äkta ödmjukhet, de måste frambära tillbedjan, förhärligande, lovprisning och tacksägelse inför Guds upphöjda Majestät. Det kräver också av dem att de på något sätt accepterar att bli en offergåva, så att de enligt evangeliets anvisningar förnekar sig själva, att de självmant och självklart strävar efter att göra bot, och att var och en avskyr och sonar sina egna synder. Det kräver slutligen att

vi alla förenar oss med Kristus i den mystiska döden på korset, så att vi får rätt att på oss själva tillämpa Paulus ord: *Jag är korsfäst tillsammans med Kristus.*

Responsorium

Jfr Gal 2:20

R. Jag lever i tron på Guds Son, + som har älskat mig och offrat sig själv för mig.

V. Jag lever, fast inte längre jag själv, den som lever i mig är Kristus, + som har ...

Te Deum (ooo). Slutbön, som i laudes

Laudes

Hymn

Prisa Kristus, livets Herre,
Segraren på korsets stam!
Kom till honom med din hyllning,
bär ditt lovsångsoffer fram.
Prisa honom, ära honom,
Räddaren, Guds rena Lamm.

Livet själv kan inte döljas
under stenens döda tyngd.
Anden spränger gravens hölje
ut mot himmelrikets rymd.
Våg på våg av jubel följer
i Guds änglars segerhymn.

Prisa Herden, han som samlar,
vårdar, mättar, bär sin hjord,
han som våra vägar vandrar,
livets Bröd och livets Ord,
vännen, mästaren och värden,
födan själv vid nådens bord.

Livets träd har korset blivit,
skänker oförgänglighet.
I dess skugga kyrkan växer,
tills hon når fullkomlighet.
Prisa givaren och gåvan,
prisa Guds Treenighet.

Äran tillhör Gud och Lammet,
utsett före skapelsen.
Alla folk skall tillbe honom,
lyfta ur bedrövelsen,
prisa, ära, älska honom,
frälsta ur förgängelsen. Amen.

Ant. 1 Fadern har genom blodet på Kristi kors försonat allt med sig, allt på jorden och i himlen.

Psalmer och canticum som på söndag, vecka I.

Ant. 2 Allt är skapat genom Kristus och i Kristus.

Ant. 3 Allt har han lagt under hans fötter, och han har gjort honom till huvudet för hela kyrkan, hans kropp.

Kort läsning

Heb 10:5-10

Kristus säger, när han inträder i världen: *Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du danat åt mig. Brännoffer och syndoffer gladde dig inte. Då sade jag: Se, här är jag. Som det står skrivet om mig i bokrullen har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.* Först säger han: Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte och de gladde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen. Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Responsorium

Jfr Ps 40:8-9

R. Se, jag kommer för att göra din vilja. + Jag är här för att utföra den.

V. Din lag är i mitt hjärta. + Jag är här ...

Benedictus

Ant. Fader, jag ber att de alla skall bli ett. Då skall världen tro på att du har sänt mig.

Bön inför den kommande dagen

Barmhärtighetens Fader och all trösts Gud, du fyller alla som nalkas dig med dina välgärningar. Vi är dina barn, och när vi börjar denna nya dag vill vi be genom Kristus, med Kristus och i Kristus:

R. Herre, hör vår bön.

Jesu Kristus, den levande Gudens Son, led oss in i din sannings ljus.

Kristus, Guds Ord, du som finns av evighet hos Fadern, väck i dina troende viljan att förkunna evangeliet.

Jesu, du som blivit smord av Fadern med helig Ande, helga din kyrka i sanningen.

Kristus, det nya förbundets Överstepräst, kläd prästerna i din helighet till Faderns ära.

Kristus, Guds Vishet, vår frid och vår försoning, ge alla kyrkans barn enhetens och endräktens gåva.

Kristus, du evige Överstepräst, du som förhärligar Fadern, låt vår offergåva i dag bli en lovprisning av din eviga härlighet.

Fader vår ...

Slutbön

Gud, du som till ditt majestäts större ära och till människosläktets frälsning har insatt din enfödde Son som evig Överstepräst, skänk den helige Andes gåvor, så att de som han har utvalt till sina tjänare och förvaltare av sina hemligheter visar sig trogna sitt uppdrag. Genom din Son ...

Under dagen

Psalmer: se den innevarande veckodagen i psalteriet.

Ters

Ant. Genom Kristus har vi alla tillträde till Fadern i en och samma Ande.

Kort läsning

Heb 7:26-27

En sådan överstepräst var det vi behövde: en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare, upphöjd över himlarna. Han måste inte som de andra översteprästerna dagligen offra först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv.

V. Gläd er över att ni delar lidandena med Kristus,

R. ty då får ni jubla av glädje när hans härlighet uppenbaras.

Sext

Ant. Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Jesus Kristus själv till hörnsten.

Kort läsning

1 Pet 2:4-5

När ni kommer till Kristus, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom, då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus.

V. Ni har lärt känna Herren Kristus Jesus, lev då i honom

R. med rot och grund i honom, allt fastare i tron.

Non

Ant. Var och en av oss har fått den nåd som Kristus har velat ge, för att bygga upp hans kropp, som är kyrkan.

Kort läsning

1 Pet 2:9-10

Ni är *ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk*. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som förut inte fann barmhärtighet har nu funnit barmhärtighet.

V. Låt Kristi frid råda i era hjärtan,

R. den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp.

Slutbön, som i laudes.

Vesper

Hymn

Den natten i Jerusalem,
när Jesu vänner samlas,
en hymn från sista måltiden
med stadens buller blandas.

Guds rena Lamm tar upp den psalm
som ljuder genom tiden,
förvissningen om segerns palm,
om vilan efter striden.

Från soluppgång till solnedgång,
i lusten och i nöden,
sjungs övergångens segersång
om födelse ur döden.

Vänd åter till din ro, min själ,
ur orons vita låga,
ty Herren har gjort allting väl
och delar själv din plåga.

Från tomhet, skuld och slaveri,
från själva dödens snara,
har Mänskosonen gjort dig fri,
för att du hans skall vara.

Hans smärtas och hans glädjes skri
vårt bröd och vin skall viga,
hans sång och hans eukaristi
ur Rikets våndor stiga.

Vi stämmer in i samma psalm
som sjunges inför tronen,
inför vår Gud och för vårt Lamm,
han som har angett tonen.

När vi med honom sjunger här,
då upphävs tidens lagar:
den dag vi ser i dag en är
av Mänskosonens dagar.

Ant. 1 Herren har svurit en ed som han inte skall bryta: Du är präst för alltid.

Psalm 110:1-5, 7

- ¹ Herren sade till min h erre: *
Sätt dig på min högra sida,
till dess jag lagt dina fiender *
som en pall under dina fötter.
- ² Din kungaspira sträcker Herren ut från S ion. *
H arska mitt bland dina fiender!
- ³ Hos dig finns v aldet *
den dag då makten blir d in,
i helig str alglans har jag fött dig *
före morgonstj arnan, ur mitt sköte.
- ⁴ Herren har svurit en  ed *
som han aldrig skall ångra:
Du är präst för évigt *
i Melkisedeks  fterf oljd.
- ⁵ Herren  r på din högra sida, *
han skall krossa kungar på sin vr edesdag.
- ⁷ Han dricker ur bäcken vid vägen. *
Så lyfter han sitt h uvud.
-  ra vare Fadern och S onen *
och den helige  nde.
Såsom det var av begynnelsen, nu  r och skall våra *
från evighet till evighet.  men.

Ant. 1 Herren har svurit en ed som han inte skall bryta: Du är präst för alltid.

Ant. 2 Gud, som är rik på barmhärtighet, har gjort oss levande tillsammans med Kristus.

Psalm 111

- ¹ Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta *
i församlingen, mitt ibland de tr ogna.
- ² Stora  r Herrens gärningar, *
de begrundas av alla som har sin glädje i d em.
- ³ Han handlar i majestät och härlighet, *
hans rättfärdighet består i  vighet.
- ⁴ Han vill att man skall minnas hans  nder, *
nådig och barmhärtig  r Hérren.
- ⁵ Han ger mat  t dem som fruktar hans nämn, *
han tänker för  vigt på sitt f orb und.
- ⁶ Sin makt att göra  nder gjorde han känd för sitt f olk, *
när han gav dem hedningarnas  rvedel.
- ⁷ Hans händers verk är trofasthet och rätt, *
oryggliga  r alla hans  rdningar.

⁸ De står fasta för alltid och för évigt, *
de fullbordas med trofasthet och rättvisa.

⁹ Han har befriat sitt folk,
han har stadgat sitt förbund för évigt, *
hans namn är heligt och fruktansvärt.

¹⁰ Herrens fruktan är vishetens begynnelse, †
ett gott förstånd får alla som handlar efter dén. *
Hans lov förblir i all évighet.

Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ánde.

Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra *
från evighet till evighet. Ámen.

Ant. 2 Gud, som är rik på barmhärtighet, har gjort oss levande tillsammans med Kristus.

Ant. 3 Kristus är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen.

Canticum Kol 1:12-20

¹² Vi tackar Gud Fadern, som har gjort oss värdiga *
att få del i det arv som de heliga äger i ljúset.

¹³ Han har befriat oss ur mörkrets vælde *
och fört oss in i det rike som tillhör hans älskade Són.

¹⁴ Genom honom har vi friköpts *
och fått förlåtelse för våra sýnder.

¹⁵ Han är den osynlige Gudens ávbild, *
den förstfödde, född innan världens grund blev lágd.

¹⁶ I honom skapades allt i himlen och på jórden, †
både synligt och ósynligt, *
troner och välden, härskare och mákter.

Genom honom och till honom har allt blivit skápat, †

¹⁷ han är till före állting, *
och állting hålls samman i hónom.

¹⁸ Han är huvudet för kroppen, för kýrkan, †
han som är begynnelsen, *
förfödd från de döda till att vara den frámste i állt.

¹⁹ Guds vilja var att låta hela sin fullhet bo i hónom *

²⁰ och genom hans blod på korset stifta fréd
och genom honom försona allt med síg, *
allt på jorden och allt i hímlen.

Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ánde.

Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra *
från evighet till evighet. Ámen.

Ant. 3 Kristus är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen.

Kort läsning

Heb 10:19-23

Tack vare Jesu blod kan vi, mina bröder, frimodigt gå in i helgedomen på den nya och levande väg genom förhänget — hans kropp — som han har invigt åt oss. Vi har en stor överstepräst som är satt att råda över Guds hus. Låt oss därför träda fram inför Gud med uppriktigt hjärta och i full trosvisshet, med ett hjärta som renats och inte vet av någon synd och med en kropp som badats i klart vatten. Låt oss orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, ty han som gav oss löftena är trofast.

Responsorium

Rom 5:1b-2b

R. Vi har frid med Gud + genom vår Herre Jesus Kristus.

V. Vi är stolta över hoppet att få del av Guds härlighet + genom vår ...

V. Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. **R.**

Magnificat

Ant. Fader, jag ber för dem, eftersom de är dina. För deras skull helgar jag mig till ett offer, för att också de skall helgas genom sanningen.

Förbön

Låt oss genom Kristus utgjuta våra böner inför Gud, vår Fader, som styr allt med sin vilja och välsignar alla dem som sätter sitt hopp till honom:

R. Hör oss när vi ropar till dig i tro.

Kristus, du är Faderns Ord. Lägg de rätta orden i vår mun när vi skall be.

Kristus, Överstepräst och livets Bröd, låt dina utvalda tjänare leva sitt prästämbetes gåva och i dig frambära sig själva som en offergåva.

Kristus, härlighetens Herre, du som alltid vädjar för oss inför Fadern, gör oss trogna i vår bön, så att det aldrig fattas arbetare i din skörd.

Kristus, vår Herre, sänd av Fadern, låt alla finna livet och vägen till Guds rike i dig.

Kristus, du den levande Gudens Son som med din död besegrat döden, låt våra avlidnas död bli den yttersta offergåva som ger dem evig glädje i din härlighet.

Fader vår ...

Slutbön

Gud, du som till ditt majestäts större ära och till människosläktets frälsning har insatt din enfödde Son som evig Överstepräst, skänk den helige Andes gåvor, så att de som han har utvalt till sina tjänare och förvaltare av sina hemligheter visar sig trogna sitt uppdrag. Genom din Son ...